

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 90/10
Люксембург, 14 септември 2010 г.

Решение по дело C-550/07 P
Akzo Nobel Chemicals Ltd/Комисия

**В областта на правото на конкуренция разменяните в рамките на
предприятието документи с адвоката, назначен в това предприятие, не са
защитени от поверителността на съобщенията между клиенти и адвокати**

С Решение от 10 февруари 2003 г.¹ Комисията разпорежда проверка по отношение на Akzo Nobel Chemicals и на дъщерното му дружество Akcros Chemicals с цел издирване на доказателства за евентуални антиконкурентни практики. Проверката е извършена от длъжностни лица на Комисията, подпомагани от представители на Office of Fair Trading (OFT, Британски орган за защита на конкуренцията), в помещенията на Akzo Nobel и на Akcros в Обединеното кралство.

При прегледа на иззетите документи възниква спор по-конкретно относно две писмени копия от електронни писма, разменени между генералния директор и координатора на Akzo Nobel по въпросите на правото на конкуренция — адвокат, вписан в нидерландската адвокатска колегия, който работи в правния отдел на Akzo Nobel и е нает на работа от това предприятие. След като прави анализ на посочените документи Комисията приема, че те не са защитени от поверителността на съобщенията между адвокати и клиенти.

С Решение от 8 май 2003 г.² Комисията отхвърля направеното от двете предприятия искане, целящо да получат защита на спорните документи въз основа на принципа на поверителност на съобщенията между адвокати и клиенти.

Akzo Nobel и Akcros обжалват тези две решения пред Общия съд, който отхвърля жалбите им на 17 септември 2007 г.³. Тогава предприятията подават жалба срещу това решение пред Съда.

Akzo Nobel и Akcros твърдят по същество, че Общият съд погрешно е отказал да приеме, че двете електронни писма, разменени с назначения в тези предприятия адвокат, се ползват от защитата на поверителността на съобщенията между адвокати и клиенти.

Съдът е имал повод да се произнесе относно обхвата на посочената защита в Решение по дело AM & S Europe/Комисия⁴, като е приел, че същата е подчинена на две кумулативни условия. От една страна, размяната на съобщения с адвоката трябва да бъде свързана с упражняването на „правото на защита на клиента“ и, от друга страна, трябва да става въпрос за размяна, която се осъществява от „независими адвокати“, т.е. „адвокати, които не са обвързани с клиента чрез правоотношение по наемане на работа“.

Що се отнася до второто условие, в днешното си решение Съдът посочва, че изискването относно качеството на независим адвокат следва от схващането за ролята на адвоката, разглеждан като сътрудник на правосъдието и призван да предоставя, напълно независимо и с оглед висшия интерес на правосъдието, правната помощ, от която клиентът има нужда. От това следва, че изискването за независимост предполага отсъствие на каквото и да е

¹ Решение на Комисията C (2003) 559/4 от 10 февруари 2003 г.

² Решение на Комисията C (2003) 1533 от 8 май 2003 г.

³ Решение на Общия съд от 17 септември 2007 г. по дело Akzo Nobel Chemicals и Akcros/Комисия (T-125/03 и T-253/03), вж. също [CP 62/07](#).

⁴ Решение на Съда от 18 май 1982 г. по дело AM & S Europe/Комисия (C-155/79)

работно правоотношение между адвоката и неговия клиент, така че защитата въз основа на принципа на поверителността не обхваща размяната на съобщения в рамките на дадено предприятие или група с адвокати, наети на работа в предприятие.

Според Съда, въпреки че е вписан като адвокат в адвокатска колегия и е обвързан от спазването на професионални правила, назначеният в предприятие адвокат не се ползва от същата степен на независимост по отношение на своя работодател както адвокатът, извършващ дейност във външна адвокатска кантора. Независимо от приложимия професионален режим адвокатът, нает в предприятие — с каквито и гаранции да разполага при упражняването на своята професия — не може да се приравни на външен адвокат поради факта, че по самото си естество неговото положение на работещ като наето лице не му позволява да се отклони от преследваните от неговия работодател търговски стратегии и така поставя под въпрос възможността му да извършва действия при условията на професионална независимост. Освен това от наетия в предприятието адвокат може да се изисква изпълнението на други задачи, а именно, както в настоящия случай, тази на координатор по въпросите на правото на конкуренцията, които задачи могат да окажат влияние върху търговската политика на предприятието. Такива функции обаче могат само да укрепят тесните връзки между адвоката и неговия работодател.

При това положение Съдът постановява, че както поради икономическата зависимост на адвоката, нает в предприятие, така и поради тесните връзки с неговия работодател, той не се ползва от професионална независимост, сходна с тази на един външен адвокат. Следователно Общият съд не е допуснал правна грешка във връзка с второто условие относно принципа на поверителност, предвиден в Решение по дело AM & S Europe/Комисия.

Съдът също така приема, че това тълкуване не нарушава принципа на равно третиране, доколкото адвокатът, нает в предприятие, се намира в съвсем различно положение от това на външен адвокат.

Освен това, в отговор на довода на Akzo Nobel и на Akcros, че националните правни системи са се развили в тази област, Съдът счита, че, въз основа на правния ред в държавите членки, не може да се направи извод за наличието на преобладаваща тенденция в полза на защитата на поверителността на съобщенията с адвокатите, наети в предприятие, в рамките на дадено предприятие или група от предприятия. Ето защо Съдът приема, че правното положение в държавите членки към настоящия момент не налага изменение на съдебната практика в посока към признаване на възможността за защита на поверителността по отношение на адвокатите, наети в предприятие. Също така развитието на правната система на Съюза и промяната на процедурните правила⁵ в областта на конкурентното право не може да обоснове обрат в практиката на Съда, установена с Решение по дело AM & S Europe/Комисия.

По отношение на довода на Akzo Nobel и Akcros, че тълкуването на Общия съд намалява равнището на закрила на правото на защита на предприятията, Съдът приема, че всеки правен субект, който търси съвет от адвокат, трябва да приеме подобни ограничения и условия, с които е свързано упражняването на тази професия. Правилата относно защитата на поверителността на съобщенията между адвокати и клиенти са част от тези ограничения и условия.

На последно място, що се отнася до твърдяното от Akzo Nobel и Akcros неспазване на принципа на правна сигурност, според Съда този принцип не налага използването, в производствата по разследване на национално равнище и водените от Комисията производства по разследване, на идентични критерии по отношение на поверителността на съобщенията между адвокати и клиенти. Следователно обстоятелството, че в рамките на

⁵ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

извършвана от Комисията проверка защитата на съобщенията се ограничава до размяната на съобщения с външни адвокати, по никакъв начин не накърнява посочения принцип.

По тези съображения **Съдът отхвърля жалбата, подадена от Akzo Nobel и Akcros.**

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106